

Lyende kun ikke i den sidste Maaned havde forledet en Huusbondens Børn til flette eller skammelige Handlinger, var det fri for at lide derunder, idet saa Huusbonden ikke vilde kunne affstøde det fra sin Tjeneste. Jeg maa derfor aldeles henholde mig til Udvalgets Forslag under Nr. 6 eller den 9de Afstemningspost.

Woserup: Ja, jeg er forsaavidt ganske enig med den ærede sidste Taler og med den ærede Landssthingsmand fra Færøerne (Førgensen), og jeg erkjender vel, at man meget nødtigt skal vedtage en saa haard Straffebestemmelse for Lyendet, som den, at det kan bortvises af Tjenesten for en Forseelse, det har begaaet i en tidligere Tjeneste. Men i saadanne Tilfælde, som ere nævnte ved Udvalgets Indstilling til den 4de og 6te Post, naar Lyendet nemlig enten har gjort sig skyldigt i Fornærmelse i Gjerning imod Huusbonden eller til hans Familie hørende Personer, eller det har søgt at forlede Huusbondens Børn til flette Handlinger, har Lyendet forset sig i en saa høj Grad, at jeg ikke har taget i Betænkning ved § 16 at stemme for, at en saadan Straf tillægges Lyendet, og heller ikke under de 2 Poster, som her ere omtalte, vil tage i Betænkning at stemme derfor. Derimod kan jeg ikke være enig med min ærede Ven, den 1ste Landssthingsmand for 5te Kreds (Dreier), naar han udtaler, at en Uagtsomhedsforseelse, den nemlig, i en tidligere Tjeneste at have været, om det ogsaa er i en høj Grad, usorgtig med Ild og Lys, bør påaføre Lyendet saa stor en Straf, at det i en Tjeneste derefter skulde kunne bortvises; det finder jeg er for strengt, og her skal jeg tillade mig at samstemme med Udvalget i, at denne Bestemmelse udgaaer. Det er virkelig meget haardt, at et Lyende skal kunne bortvises for en Forseelse, det har begaaet i en anden Tjeneste; det er omtrent det samme, som at erklære et Lyende, der ikke har Andet at ernære sig ved end Lyendeforholdet, for fredløst, og det er en meget streng Straf; thi, naar man vedtager det, kan det ikke faae nogen anden fast Tjeneste, idet hver Huusbonde, som det kommer til, er berettiget til at vise det bort. Det kunde vel efter min Mening være berettiget, naar det ved ondskabs-

fulde, positive og haandgribelige Gjerninger har fornærmet Huusbonden; men, at det for Uagtsomhedsforseelser, selv om det var en høj Grad af saadanne, skulde kunde finde Sted, det synes mig at være for haardt.

Dreier: Det forekommer mig dog, at den, der viser en særdeles stor og gjentagen Usorgstighed med Lys og Ild, en saadan Usorgstighed, at der endog saa foraarfages Brand, begaaer en Forseelse, der er ligesaa stor, og i ethvert Tilfælde gjør Paagældende ligesaa farlig at have i Huset, som den, der, maastee forledet ved en mindre smuk eller maastee endog utilbørlig Behandling fra Huusbondens Side, fornærmer Huusbonden med et utilbørligt Udtryk. Naar man i dette sidste Tilfælde tilstøder en paafølgende Huusbonde at bortvise Lyendet, troer jeg virkelig ogsaa, at man kan forsvare at tilstøde at bortvise den, der begaaer den Forseelse, som omtales i Nr. 6. Forøvrigt skulde jeg i Almindelighed taget være meest tilbøielig til at ansee alle Bestemmelserne i Paragraphen om foregaaende Forseelser som Noget, der maastee reent kunde undværes.

Andrø: Det er blot en ganske kort Bemærkning, jeg skal tillade mig i Anledning af, hvad der blev yttret af en æret Landsthingsmand fra Sjælland (Woserup). Det forekom mig nemlig, at den ærede Landssthingsmand ganske oversaae, at disse Grunde ikke kunne finde nogen Anvendelse, naar Huusbonden veed, at Lyendet har begaaet den omhandlede Handling, forinden det tiltræder Tjenesten. Der kan altsaa ingenlunde være den Fare tilstøde, at et Lyende, der havde begaaet en grov Usorgstighed med Ild, skulde kunne komme til at gaae fra Tjeneste til Tjeneste og bestandigt udsættes for at blive bortvist af denne Grund; thi det, Loven vil, hvis Bestemmelsen vedtages, er kun, at det ikke skal være en skult Ting. Lyendet behøver blot at sige til Huusbonden, der vil sætte det, at det har havt dette Uheld, at det er kommet til at begaae det; derved har det fuldstændigt sikret sig mod Bortvisning paa Grund af senere Dplysninger.

Woserup: Jeg har aldeles ikke overseet den Omstændighed, som den meget ærede Landssthingsmand, der nu satte sig, udhævede;